

**Președintele
Henry B. Eyring**
primul consilier în
Prima Președinție



Familii și prieteni pentru veșnicie

Oriunde trăiți, aveți prieteni care caută marea bucurie pe care dumneavoastră ați găsit-o trăind conform principiilor Evangheliei restaurate a lui Isus Hristos. S-ar putea ca ei să nu poată descrie în cuvinte acea fericire, dar ei o pot recunoaște când o văd în viața dumneavoastră. Ei vor fi dornici să afle care este sursa acelei fericiri, în special când observă că vă confrunțați cu încercări la fel ca și ei.

Ați fost fericiți atunci când ați ținut poruncile lui Dumnezeu. Aceasta este binecuvântarea care v-a fost promisă dacă trăiți conform principiilor Evangheliei (vezi Mosia 2:41). Dumneavoastră nu vă supuneți cu credință poruncilor Domnului pentru ca alte persoane să vă poată remarca și să fie impresionate de dumneavoastră, dar cei care observă fericirea dumneavoastră sunt pregătiți de Domnul să asculte vestea cea bună a restaurării Evangheliei.

Binecuvântările care v-au fost date v-au creat obligații și ocazii minunate. Pentru că sunteți un ucenic care a făcut legământ cu Isus Hristos, sunteți obligat să le oferiți și altora, în special prietenilor și membrilor familiei dumneavoastră, ocazia de a găsi fericirea crescândă.

Domnul a văzut ocazia dumneavoastră și a descris obligația care vă revine cu privire la această poruncă: „Se cuvine ca fiecare om care a fost prevenit să-l avertizeze pe aproapele său” (D&L 88:81).

Domnul face mai ușoară supunerea față de acea poruncă prin schimbarea care are loc în adâncul inimii dumneavoastră când acceptați Evanghelia lui Isus Hristos și trăiți potrivit acesteia. Drept rezultat, dragostea dumneavoastră față de ceilalți crește și, la fel, dorința ca ei să aibă parte de aceeași fericire pe care ați simțit-o dumneavoastră.

Un exemplu al acestei schimbări care a avut loc în inima dumneavoastră este modul în care acceptați ocazia de a ajuta munca misionară a Domnului. Misionarii cu timp deplin constată repede că ei se pot aștepta să primească de la cineva care este cu adevărat convertit un răspuns binevoitor atunci când îi cer să le recomande o persoană căreia să-i propovăduiască. O persoană care este convertită dorește din toată inima ca prietenii și membrii familiei să se bucure de fericire.

Când conducătorul muncii misionare din episcopie sau misionarii vă cer numele cuiva pentru a-i propovădui, trebuie să vă simțiți foarte măgulit. Ei știu că prietenii au observat fericirea dumneavoastră și, în consecință, acei prieteni au fost pregătiți să audă Evanghelia și să aleagă să o accepte. Și ei sunt încrezători că veți fi prietenul de care vor avea nevoie când vor deveni membri ai Bisericii.

Nu trebuie să vă fie teamă că veți pierde prieteni invitându-i pe misionari să se întâlnească cu ei. Am

prieteni care i-au respins pe misionari, dar care mi-au mulțumit după mulți ani de zile pentru că le-am oferit ceva despre care știau că era foarte prețios pentru mine. Puteți să vă faceți prietenii care să dureze veșnic oferind Evanghelia care, așa cum observă și ei, v-a adus fericire. Nu pierdeți niciodată ocazia de a invita un prieten și, în special, un membru al familiei să aleagă să urmeze planul fericirii.

Nu există o ocazie mai importantă pentru acea invitație decât în templele Bisericii. Acolo, Domnul poate oferi rânduielele salvării strămoșilor noștri care nu le-au putut primi în viață. Ei se uită din cer la dumneavoastră cu dragoste și speranță. Domnul a promis că ei vor avea ocazia să vină în împărăția Sa (vezi D&L 137:7-8) și a sădit în inima dumneavoastră dragoste față de ei.

Mulți dintre dumneavoastră ați simțit bucurie când ați oferit rânduielele în templu pentru alții, exact cum simțiți când le dați misionarilor numele unor persoane pentru a se întâlni cu ele. Ați simțit chiar o bucurie mai mare realizând rânduielele pentru strămoșii dumneavoastră. Profetului Joseph Smith i s-a revelat faptul că fericirea noastră veșnică este posibilă numai dacă oferim strămoșilor noștri calea către acea binecuvântare prin rânduielele pe care le facem în templu în numele lor (vezi D&L 128:18).

În perioada Crăciunului, inimile noastre se întorc spre Salvator și spre bucuria pe care ne-a adus-o Evanghelia Sa. Îi arătăm cel mai bine recunoștința noastră când oferim celorlalți acea fericire. Recunoștința se transformă în bucurie când oferim misionarilor numele celor pe care îi recomandăm și când acționăm în numele strămoșilor noștri în templu. Acea dovadă a recunoștinței noastre poate forma prietenii și familii care să dureze veșnic.

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

Președintele Eyring ne învață că ne putem arăta recunoștința pentru Salvator împărtășind și altora Evanghelia. Ați putea discuta cu cei cărora le predați despre modul în care darul Evangheliei le-a binecuvântat viața. Puteți să-i invitați să-i identifice, rugându-se, pe cei cărora doresc să le împărtășească darul Evangheliei și modul în care ar putea să facă acest lucru.

COPII

Împărtășiți-vă mărturia

Puteți împărtăși darul Evangheliei în perioada acestui Crăciun oferind unui prieten sau unui vecin un exemplar al Cărții lui Mormon împreună cu mărturia dumneavoastră scrisă. Urmați acești pași pentru a vă pregăti:

1. Pe o foaie de hârtie, măsurați un dreptunghi de aproximativ 11,5 x 16,5 cm și rugați un adult să vă ajute să-l decupați.
2. Atașați o fotografie de-a dumneavoastră în partea de sus a foii de hârtie.
3. Scrieți mărturia dumneavoastră sub fotografie.
4. Rugați un adult să atașeze hârtia pe partea interioară a copertii Cărții lui Mormon.

TINERET

Pot să ofer Cartea lui Mormon?

De Josh Arnett

În timpul primului meu an de liceu, învățătorul meu de la seminar i-a invitat pe membrii clasei să ofere exemplare ale Cărții lui Mormon prietenilor care nu erau membri ai Bisericii. Cu toate că eram foarte timid, am acceptat invitația.

Mi-au trebuit câteva zile pentru a-mi face curaj, dar în final i-am oferit cartea prietenei mele Britny în timpul orei de prânz și am depus o mărturie scurtă. Britny mi-a mulțumit pentru carte.

La sfârșitul aceluia an școlar, Britny s-a mutat, dar am păstrat legătura cu ea. Ea mi-a povestit despre noua sa școală și cum aproape toți prietenii ei erau membri ai Bisericii, dar niciodată nu a vorbit despre un subiect spiritual cu mine.

Lucrurile s-au schimbat înainte de plecarea mea în misiune. Am primit un mesaj de la Britny care spunea că avea o veste importantă pentru mine: urma să fie botezată și dorea să-mi mulțumească pentru că am fost prietenul ei și i-am dat un bun exemplu.

Dumnezeu a ales un băiat timid în vârstă de 15 ani, fără experiență misionară, și l-a îndrumat să împărtășească Evanghelia unei persoane despre care El știa că urma să o accepte. Eu știu că, dacă ascultăm Spiritul,

toți putem găsi oameni în jurul nostru care așteaptă să învețe despre Evanghelia restaurată. Știu că, dacă noi ajutăm să aducem chiar numai o persoană la Domnul,

„ce mare va fi bucuria [noastră] cu el [sau ea] în împăra-
ția Tatălui [nostru]!” (D&L 18:15).

Autorul trăiește în Washington, Statele Unite.



Misiunea divină a lui Isus Hristos: Singurul Fiu Născut

Studiați, rugându-vă, acest material și căutați să aflați ceea ce trebuie să împărtășiți. În ce mod înțelegerea vieții și misiunii Salvatorului vor mări credința dumneavoastră în El și le va binecuvânta pe cele cărora le purtați de grijă prin programul învățătoarelor vizitatoare? Pentru mai multe informații, vizitați reliefsociety.lds.org.

Credință, familie, alinare

Acest mesaj face parte dintr-o serie de mesaje ale învățătoarelor vizitatoare, care prezintă aspecte ale misiunii Salvatorului.

Salvatorul nostru, Isus Hristos, este numit Singurul Fiu Născut deoarece El este singurul om de pe pământ născut dintr-o mamă muritoare și un Tată nemuritor. De la Tatăl Său, El a moștenit puteri divine. De la mama Sa, Maria, a moștenit viața muritoare și a avut parte de foame, sete, oboseală, durere și moarte.¹

Deoarece Isus Hristos este Singurul Fiu Născut al Tatălui, El a putut să-și dea viața murind și să o ia înapoi prin înviere. Scripturile ne învață că, „prin ispășirea lui Hristos”, noi „obținem o înviere” (Iacov 4:11). De asemenea, învățăm că toți „[putem] fi înălțați în nemurire pentru viață veșnică”, dacă „[vom] crede” (D&L 29:43).

Când ajungem să înțelegem pe deplin ceea ce înseamnă faptul că Isus este Singurul Fiu Născut al Tatălui, credința noastră în Hristos va

spori. Vârstnicul D. Todd Christofferson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a spus: „Credința în Isus Hristos este convingerea fermă și asigurarea cu privire la (1) condiția Sa de Singurul Fiu Născut al lui Dumnezeu, (2) ispășirea Sa infinită și (3) învierea Sa în adevăratul sens al cuvântului”². Profeții moderni au depus mărturie: „[Isus Hristos] a fost... Singurul Fiu Născut în carne, Mântuitorul lumii”³.

Din scripturi

Ioan 3:16; Doctrină și legăminte 20:21–24; Moise 5:6–9.

Din istoria noastră

În Noul Testament, citim despre femei, ale căror nume sunt sau nu sunt menționate, care au dat dovadă de credință în Isus Hristos, și-au însușit învățăturile Sale, au trăit potrivit acestora și au depus mărturie despre slujirea, miracolele și măreția Sa. Aceste femei au devenit ucenice exemplare și martore importante în munca de salvare.

De exemplu, Marta a depus mărturie despre divinitatea Salvatorului când I-a spus: „Cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume” (Ioan 11:27).

Unele dintre primele martore ale divinității Salvatorului au fost mama Sa, Maria, și verișoara ei, Elisaveta. Curând după ce îngerul Gavril a vizitat-o pe Maria, ea a vizitat-o pe Elisaveta. De îndată ce Elisaveta a auzit urarea Mariei, ea „s-a umplut de Duhul Sfânt” (Luca 1:41) și a depus mărturie că Maria urma să devină mama Fiului lui Dumnezeu.

NOTE

1. Vezi *Principiile Evangheliei* (2009), p. 52–53.
2. D. Todd Christofferson, „Building Faith in Christ”, *Liahona*, sept. 2012, p. 13.
3. „Hristos Cel Viu – Mărturia apostolilor”, *Liahona*, apr. 2000, p. 2–3.

Ce pot face eu?

1. De ce este important să înțeleg rolurile lui Isus Hristos?
2. Cum poate credința noastră să sporească, atunci când ne ținem legămintele?